சித்திரை 16

108 ஞானானுபவம்!
6 நீதிக்கதைகள்!!

இதழ் 4

பூஜ்யஸ்ரீ சத்குரு தூளி பாபா

சித்திரை 16

108 ஞானானுபவம்!

6 நீதிக்கதைகள்!!

இதழ் 4

பொருளடக்கம்

94. நாமரூப பேதத்தால் விருப்பு வெறுப்பு, விருப்பு வெறுப்பால் குற்றம் குறை - இதன் நிவர்த்தி மார்க்கம் என்ன? 150

95. மனோஜயம் என்றால் என்ன? அங்கு மஹத்தான அறிவு எப்படி உதிக்கும்? 158

96. காணும் தூலங்கள் எது? எவை? (இதை) இயக்கும் சூஸ்திரம் எது? 159

97. தலை பாரம், குழந்தை பாரம், மனைவியின் பாரம் - ஓர் விளக்கம் 161

98. துன்பம் வரும்போது ஆனந்தம் அடைவது எப்படி? 164

99. உன் பகைவனுக்கும் ஓர் நன்மையை செய் என்றால் இது எப்படி முடியும்? 165

100. அத்வைத பரத்தையும் நாமரூப பகவானையும் அனுபவிக்கும் அனுபவ நிலை எவ்வாறு அமையும்? 168

101. மனமே அறிவாகும் என்றால் திரும்பவும் அந்த அறிவு மனமாகும் வாய்ப்பு உண்டா? 170

102. காமம், வெகுளி, மயக்கம் இவற்றின் விளக்கம் என்ன? 174

103. மனிதனை தவிர மற்ற ஜீவ ராசிகளுக்கு மனம் இல்லாததால் வினைகளை எப்படி சேர்க்கின்றன? 175

104. சும்மாவே இருந்து மஹாமௌனமாய் இருப்பது எப்படி? 177

105. அன்பு லௌகீகத்தில் அன்னை, அறிவு லௌகீகத்தில் தந்தை, அன்பு தெய்வீகத்தில் ஸ்ரீபகவான் அறிவு தெய்வீகத்தில் ஸ்ரீஸத்குரு - இதன் காரணம் என்ன? 180

106. மனமது செம்மையானால் மந்திரம் ஜபிக்க வேண்டாம் 182

107. நன்மையும் தீமையும் ஸ்ரீபகவான் எழுதுகிறானா? நாமே எழுதிக்கொள்கிறோமா? 183

108. ஸ்வய ஞான அனுபவ நூலில் 108 வது பாடலில் முதல் 4 வரிகளுக்கு விளக்கம் 188

எல்லாம் நீ!

உங்கள் ஸத்குருவை நம்பியவர்கள் (150)

எவரும்

பாழாக வில்லை

பாபாவே!

இருக்கிறார்கள். இது பக்தி நியமம்.

அனேகர் பிரையாய்ப்பட்டு தயிராக பக்தியின் மகிழ்ச்சி நிலையில் உள்ளனர்.

94

நாமரூப

பேதம்! வேதாந்தால்: விருப்பு வெறுப்பு

விருப்பு வெறுப்பால் குற்றங்குறை! 4

இதன் நிவர்த்தி மார்க்கத்தை, சற்று தெளிவு படுத்துங்கள் பாபா? எத்தனை முறை? எத்தனை விதமாக? எப்படி எப்படி கேட்டாலும்? இந்த

பாழாய்! போனமனம் பாவாய்! ஆக

ஸில்லியே பாபா? நீங்களும் சலிப்பில்லாமல், திரும்ப திரும்ப, உரைகல்லில் உரசுவது போல், உரைக்கிறீர்கள். ஆனாலும் எங்களுடைய ஆர்வ கர்மாவும்! ஜகவாஸ பழக்க வழக்க தோஷமும் சாண் ஏற முழம் சறுக்கு! என்ற கதையாகத்தான் தோன்றுகிறது பாபா? (அப்பைத்தியம் இடைமறித்து)

வைத்தியம்:- பொறு கொஞ்சந்தேமொறு! சற்று எம்மைப்பார். சலிப்படையாதே! அதைரியம் கொள்ளாதே. ஆயாசம் வேண்டாம்! ஆனந்தம் வேண்டும்!

இவர் பெண்ணை யாக மாற்றி (151)

இரண்டு! உருண்டு வருகின்றனர் அதாவது

அதாவது அத்வைத ஞானி! நிலை பெற்று வருகின்றனர்.

யாம் உன் உள்ளும் புறமுமாய் இருந்து,
வழிநடத்தும் போது, மனச்சஞ்சலம் எதற்கு?

உன்னால் (உங்கள்) முடிக்காமல்
யாம்! (இறை & குரு) முடிப்போம்!

இனி பதில்!

(1) வேடம்:- அது நாமரூபந்தான்!

தோன்றுவதாகும் விபரம்:- ஆண்! பெண்! பெரியவன், சிறியவன்! படித்தவன், படியாதவன்! நல்லவன், கெட்டவன்! நண்பன், பகைவன்! சாதியாளன், சாமானியன்! என இப்பேதம் தோற்றுவதெல்லாம் தாய! சம்பந்தமே! புண்ணியபாப காமா! சம்பந்தமே! அவரவர் போட்ட வேஷம்! சம்பந்தமே. ஜீவனின் இயக்கமான மாயமானை! சம்பந்தமே.

விரல்விட்டு எண்ணும் நியதி

ஒன்றிரண்டு

மக மகை சிவமே

ஞானநிலை

நியதியால் ஒவ்வு (152)

வாஸனை அடிக்கிறது. உருகி கரைகிறது.
நைத உருகி ஐக்கியமே உணர்வோம்.

அந்தராத்மாவினுள் அந்தர்யாமியாய்! இயங்கும்
ஆன்மா & அறிவு & ஸ்ரீபகவான் & சைதன்யம்
ஆகிய நம் சம்பந்தம் அனுபவத்தில் இருத்தியும்.
போட்ட வேஷத்தை, ஸ்ரீ பகவான் தம் மாயாவை
வைத்து, திரைப்பட இயக்கி நடத்துகிறான்.
நாமுமே பற்றில் மனம் மயங்குகிறது.
நாம் அறிவு சொரூபமாக இருப்பதால், இந்த
காட்சிகளையும்! நிகழ்ச்சிகளையும்! வார்த்தைகளையும்
நம் மனத்திரையில் ஓடும் T.V.
காட்சியை போல் பார்ப்போம். பங்கு வகிக்க வேண்டாம்
சந்தேகம்! சங்கடம்! வேண்டாம். நாமும் அக்
காட்சியில், நடிக்கிறோமே என எண்ணுவது உன்
மனமடமையாகும். நான்! என்னை! விடாததே
அம்மனமடமையாகும். முற்கவன சக்தியே
இன்று தற்கவனம் வேண்டும்.

வினை & விதி! (153)

வசத்தால் நல்ல பெருமைதரு கேள்வி கேட்டு! அலசி! ஆராய்ந்தால், சோதனையும் வேதனையும் உன்னை முடிவிடும்.

எல்லாம் நீயே! உன்னையல்லால் வேறு கதி இல்லை என சரண்புகுந்தால் குறையாத ஆனந்தம் உண்டு.

(2) ராகத்துவேஷம் என்ற, விருப்பு வெறுப்பு:—

இன்மையை! நாடுவதால் இது உண்டு.

உங்கள் கண்களால் கண்டும்! காதுகளால் கேட்டும்! கைகளால் கொடுத்து வாங்கியும்! கால்களால் நடந்து சென்றும்! **பெரும் பொருள்கள்!**

வினை & விதி! வசத்தால் பண்டம் பரிவர்த்தனை செய்வதை (அவசியமாக கட்டாயமாக செய்தே ஆகவேண்டும். இதை **முற்கவனம் & தற்காப்பாய்!**)

வாக்கால், பேசிப் பேசிப் பேசியதால் இன்பமும்!

காதுகளால், கேட்டுக் கேட்டுக் கேட்டதால் ,,

இவ்விரண்டிலும் உங்கள் **மனை!**

விகார, விவகாரத்தால் (காட்சி) (நிகழ்ச்சி) துன்பமும்

மாறிமாறி! மாறி மாறி! அமையும் ஆகின்றதையே, (விருப்பு வெறுப்பு) ராகத்துவேஷம் என்ற இன்பதுன்பமாகும்.

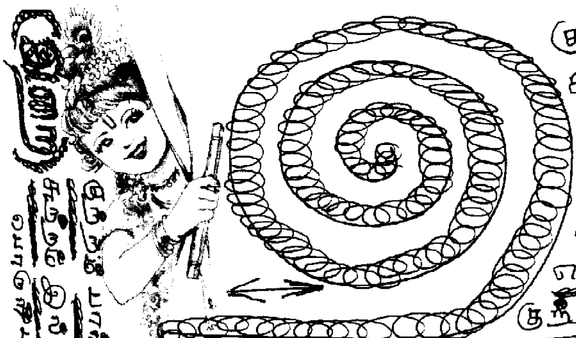

சுற்றம் பார்க்கின்
சுற்றம் இல்லை. (154)
என்றாள் எம்
ஒளவை மூதாட்டி.
இதன் உட்பொருள்:-
உன் சுற்றத்தவனுக்கால்
வெளியிடம்! உதனிடம்!
குற்றம் குறை கண்டால்;
எவ்வாறு இறைவனை காணும் நீ? உன்னில் கூடாது!
என பொருள்படும்.

உங்கள் வினை (உடல்) விதி (விதிக்கப்பட்ட ஒன்று)
ஆகிய இவ்விரண்டும், பின்னைவிட்டு அனுபவித்தே
தீர்க்கவேண்டும். இதை மறுக்கவோ! விலக்கவோ!
அழிக்கவோ! எவராலும் முடியாது! கூடாது! நடக்காது!
இப்படி இ ய ல் பா க வே நடைபெறுவதை,
விரும்பவும்! வெறுக்கவும்! உனக்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது?
வினை விதி வசத்தால், இயல்பாக நடைபெறுவதை,
உண்மையில்:- நீ எ தை வி ரு ம் பி னா லு ம்!
வி ரு ம் பி ய து, வி ல கி ப் போ கு ம்!
நீ எ தை, வே ண் டா ம் என வெ று க் கி றா யோ,
வி ல க் கி னா ல், உன்னை வி ரு ம் பி வ ரு ம்!
உன் மனம் **எதிர்மறையாகவே!** செயல்படும் என உணர்க.
இங்கு சர்வாரியமை ஸ்திரமாக இருந்தால்
மனம் கண்டு **வினை!** இயல்பாக நடைபெறும்.
வினை ,, **விதி!** ,, ,,
நாகத்தவேஷம் என்று விருப்பு வெறுப்பு! உன்னை பாதிக்காது.

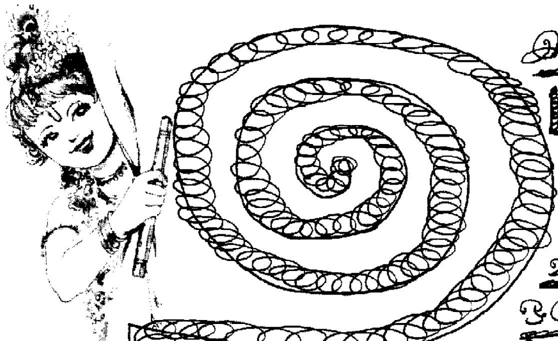

இருவர் போராட்டமும்

மனமே! (55)

போராட்டமே ஆகும்
ஒருவரின் மனம்!
வினை! விதி!
ஒருவருக்கு தெரியாதே
இப்போராட்டம் ஆகும். இது ஜெகமானே!
நாம் என்று அறியாத அறிவினை மாகும்.

(3) குற்றம் குறை:- செயலில் குற்றம் காணுதலும்! வார்த்தையில் குறை காணுதலும் ஆகும் என உணர்க. இது முற்கவனத்தால் நிகழ்வதாகும். அவரவர் தாபம், ஒன்று வந்த வினையை (புண்ணிய பாபத்தை) சொல்வாலும்! செயலாலும்! எக்குறையுமின்றி, **மனமே!** திறம்பட நடத்துகிறதென உணர்க.

இதை கவனிக்கவும்.

ஒருவர் வினை ஒருவருக்கு தெரியாது.

அவரவர் மனமும் அவரவர் விதியின் வழி தான் செய்யும்.

மனதால் சேர்ந்த வினையை, அவரவர் விதி திறம்பட நடத்துகிறது.

மனதால்/வினை! சேர்கிறது என உணர்க. அவ் **வினையை/விதி!** குறைவின்றி செய்து முடிக்கிறது. இந்நிகழ்ச்சிக்கு ஆன்மாவாகிய! அதாவது, அறிவாகிய! அதாவது அந்தர்யாமியாகிய! அதாவது சைதன்யமாகிய! **நீ** (பரம்) ஒன்றும் எவரும் பொறுப்பல்ல

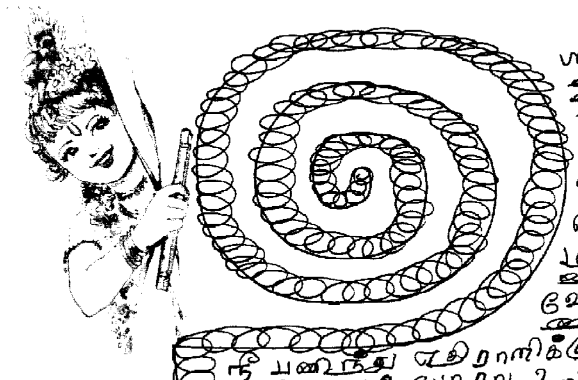

ஸ்ரீபகவானே

நாம்! (56)

என்ற மெய் உணர்வை பெற்று விட்டால், மனச் செயல்களுக்கு வேதனை அடைய மாட்டோம்

நீ பணிந்து எதிராளிக்கு விட்டுக் கொடுத்தால், அம்மனம் போராட, உன் மனம் இல்லாமையால் தானே செயலற்று, அடங்கி அழிந்து விடும்.

அவ் உடல் நான்! என கருதும் மனமே! பொறுப்பாகும்.

இதே மனம் உண்மை உணர்வோடு உணர்ந்திடுமாயின்

நான்! உடலல்ல! நாம்! ஆத்மாவே! என சத்தியமாக நம்பி உணர்ந்தால் போதும்.

இக்குற்றம் குறைகளிலிருந்து ஓர் உபாயம்.

உன்னைக் குற்றம் குறையாக காணும் நபர் ஆணோ! பெண்ணோ! அவர்களை, உற்றுணர்ந்து கவனித்திடுகையில், உன் கவனம் :- அவன் (அவள்) மட்டும் பேசவில்லையே! நாமும் தான் பேசினோமே? அவன் (அவள்) மட்டும் செய்யவில்லையே! நாமும் தான் செய்தோமே?

பேசியதிலும்! செய்ததிலும்! நம் மீதும் குற்றம் இருக்கும் போது, அவனை (அவளை) மட்டும், குறை கூறுவது நம்முடைய மடமைதானே!

இ நீ செய்த (157)
குற்றம் குறைகளை
பிறரிடம்
சொல்லி முறையிட்டால்
உன் குற்றம் குறைகள்
உன்னைவிட்டு ஓடிவிடும்
அதேபோல் உன்னுடைய
ஸத்காரியங்களை பிறரிடம் சொல்லி முறை
யிட்டாலும், உன் ஸத்காரியமும் மறைந்துவிடும்
அது தற்புகழ்ச்சி ஆகும்.

அக்குற்றம் குறை! தப்புதவறு! பழியாவும்! இதில்
எவையோ! அவைகளை உள் உணர்வோடு,
உன்னை! உனக்கு நீயே! சமர்ப்பித்துக்கொண்டு,
ஞானியை! சுத்தப் படுத்துகிறவர்!
நீ சுத்தமும், பரிசுத்தமும்! ஆவாய்.
இது ஸத்தியம்! இது ஸத்தியம்!! இது ஸத்தியம்!!!
ஆகவேதான்!
தன்னைப்போல் பிறரை நேசி! என்றார்கள்.
பிறரை தூஷி! என சொல்ல வில்லை
பிறரை குற்றம் குறை பாராமல் நாம் செய்த தவறை,
நாம் எண்ணி, மனம் வருந்தினால் உன் பார்வை!
யின் தொனியினால் அவன் தூயவன்! ஆவான்.
அவன் தூயவன் ஆகும் போது நீயும் நல்லவனே
இது ஸத்தியம்.

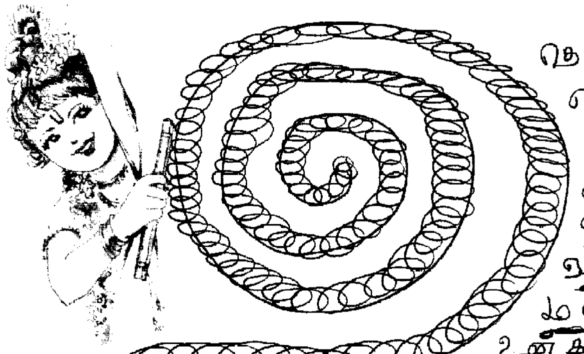

தெய்வீகமோ! லௌகீகமோ! (158)
எதிர்பார்ப்புகூடாது
என்றால் ஷேமமோ
எதையும் நவமென
ஏற்றுக்கொள்ளும்
மனோதிடம் வேண்டும்
உன் கருணை பிரவாகம்

(95) வேண்டும் என (வெளிச்சமாய்ப்பவல்) உருகும் பிரார்த்தனை அவசியம் வேண்டும் (தக்கசமயம்)

மனோ! ஜயம் என்றால் என்ன? அங்கு
மனோ ஞான அறிவு! எப்படி உதிக்கும்?
மனோஜயம் என்றால் மனம்! அறிவாகுதல் ஆகும்.
அந்த மனம் அறிவாக வேண்டுமானால், இம்மனதின்
வியாபாரம்! ஒழிய வேண்டும்.
மனோ வியாபாரம்! ஒழிய வேண்டுமானால்?
(1) இம் மனதின், ஜீவ கர்த்தத்துவம்! அழிய வேண்டும்.
(2) தெய்வீகமோ! லௌகீகமோ! எந்நிலையிலும், எதிர்பார்ப்பு கூடவே கூடாது.
(3) எல்லோரும் ஸ்ரீபகவானின் அம்ச நாமே என உணர வேண்டும்.
(4) என்ன நடந்தாலும்! எது கிடைத்தாலும்! எது போனாலும்! எது வந்தாலும்! இது விதி & விதியின் விளையாட்டு என மனதை சாந்தி செய்ய வேண்டும்.
(5) நாமரூப! காட்சிகளால், எழுச்சியும், வீழ்ச்சியும் இல்லாமல், அமைதி காப்பது, மனோவியாபாரம் ஒழிக்க இப்படி மனோவியாபாரம், ஒழிந்துவிட்டால், தூக்கம் உன் மனமே, அறிவாகப் பிரகாசிக்கும்.
பொறுமை! அன்பு! கருணை! இதன் சாதனையாகும்.

எந்த தாவரங்கள்
ஆனாலும் தோற்றம்!
இருப்பு! 159
மாற்றம்
& மறைவு!
இந்த நான்கும்
பின்னிப் பிணைந்ததே
ஆகும் என ஞானிகள்
சொல்வர். இதையே

96 காமா! என்பர். புண்ணிய பாவம் என்பர்.
இவை கணக்கின்றி பல

காணும் தாவரங்கள் எது? எவை?
(இதை) இயக்கும் சூஸ்திரம் எது?
இவ்விமண்டையும் வைத்து புகார்! சொல்வது யார்?
காணும் தாவரங்கள்! என்பது 84 லட்சம் ஜீவ!
கோடிகளும்! தாவரஜங்கமங்களும் ஆகும். இதில்
மனித இனமும் அடங்கும்.
(இதை) இயக்கும் சூத்திரம்! என்றால் முதலில்
மாயா! ஆகும். இரண்டாவது மாயாவின் மனம் ஆகும்
ஆறு?
எண்ணமும்! அதனால் விளைந்த குண! கோடிகளும்
ஜீவ கர்த்தத்துவம்! இணைந்து பிணைந்த திரி!
பிடியில் சிக்கிய மனம், நாம் என்ன ஆவோம்? நாம்
ஏன் இப்படி ஆனோம்? நமக்கென்ன அவ்வளவு ஏன்? என
விவரம் தெரியாமல்! தெரிய முடியாமல்! பயோ பயோ!
பயோ பயோ! பயோ பயோ! பயோ பயோ! என

தோற்றம்! இருப்பு! (160)
மாற்றம்! மறைவு!
இந்த நான்கும் கர்மாவால்
பிணைக்கப்பட்டதாகும்.
அக்கர்மாக்களோ இந்த
மனதுள தோஷத்தால்
பின்னிப் பிணைக்கப்படும்
மனதால் பிறவியும் பிறவியை வைத்து காலமும்
என்ற விதி தேவன் பிரயோகிக்கிறான் என உணர்க
சூடக்கூடவிட்டு, பாறையும்! மேலும் பிரயத்தனையும்
குறைபடுத்து! பாதிக்குறவது இந்த மனம்! ஆகும்
இதை முறையோடு கவனித்தால்?

(1) எல்லாதுவங்களும் வினை! சம்பந்தம் கொண்டு
எழுகின்றன! பிரயாவி ஆகின்றன! பின் வீழ்கின்றன.
வினை! சம்பந்தம்! இம் மனமே! என உரைவேண்டும்.

(2) இருப்பின் தோற்றத்தை மட்டும் உண்டாக்கியது,
மாயாவாகும்.
அவ்விருப்பின் தோற்றங்களுக்கு, இன்னார்! இன்னது!
என ஒருமையைக் கொண்டு நாம்! மயங்கும்
நிலைக்கு ஓர், உருவத்தையும் கொடுத்து அந்த நாமரூபத்தை!
அனுபவிப்பதற்கும்! அனுபவித்தற்கும்!
என்ன காரணம்! என தெரியாமல் மயங்கி கலங்கி
ஜனனமரண சுழற்சியில் சிக்கி இருப்பதும் இந்த
மனமே! என உரைவேண்டும் அந்த மனமே!

(3) ஸர்வம் நீயே! என நிர்கதியாய் விழக்கடவ.
மனதின் விகற்பமும் கிரமமும் அடங்க ஆனந்தம் ஒன்றே நிலவும்.

தப்பாரம் என்பது ஜடமே (161)

ஆனவ் அவிச வன்னை

மனே எண்ணத்தாலே

மனதையே அழுத்துகிறது.

அந்த தப்பாரம் நாமும் அறிவு

நம்முடையதும் அறிவு என்மனதால் விடுவதே பாரம் நீங்கும் நாடு

97

தப்பாரம் ஜடம் ஆகும். குழந்தைபாரம்

மனே விருத்தி ஆகும். மனைவியின்பாரம்?

மனே பாரம் ஆகும். இம் மூன்றையும் சுற்றுவிலக்கவும்

இந்த உருமைம், ஓர் பந்த ஜீவன் பக்குவ ஆன்மா ஆகும் நில்லையாகும்.

(1) தப்பாரம் ஜடம் :- ஓர் ஜீவனின் கஷ்டம்! கவலை!

துன்பம்! துயரம்! என்ற இந்த மனே சம்பவங்களுக்கு

நாமரூப பொருள் பற்றே காரணம்.

,, ,, உடைமை உரிமை! போட்டி பொறாமையே காரணம்.

மனே சுமக்கால் ஏற்ற ஒன்று. மனே பாரத்தால் உன்

மனதையே அழுத்துகிறது.

மனே எண்ணத்தால் தேடியதை மனே எண்ணத்தால் தான்

நாசம் செய்ய முடியுமேயல்லாது வேறு மார்க்கம் இல்லை.

மனதால் வினை விதைத்தவன் வினையையே அறுக்க வேண்டும்.

இந்த வினை மனதால் தோன்றியது. அம்மன மோகமாயாவால்

உண்டானது. அம்மாயாவோ, ஸ்ரீபகவானுடையது என்னை உணர்ந்து

சர்வார்ப்பணம் செய்வீர். ஸ்ரீபகவானின் சரண் புகுந்தால்

தப்பாரம் நாசமாகும்.

விருத்தி என்றால் மனை எண்ணுகிற விரிவடையச் செய்து அந்த எண்ணநாவால் பட்டுப் புழுவைப் போல தம்மைத் தாமே பிணைத்து ஜனன மரண துன்பத்தின் பந்தத்தில் தவிப்பதாகும்.

② குழந்தை பாரம் மனை விருத்தி ஆகும்.

குழந்தை என்றால் இன விருத்தி ஆகும்.

,, ,, வம்சம் & குலம் விருத்தி ஆகும்.

,, ,, இன, ஜன, மனைய! அவஸ்தைகளின் விருத்தியாகும்.

ஜனன. மரண. விருத்தம் ஆகும்.

ஆனால் இன்று, இக்கலியில், குழந்தை என்பதை, பலன் விருத்தி என்று, வெகு ஆவலாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது.

இதை மறந்து மறைந்து இறந்து போனால் மட்டுமே, மனைவிருத்தி தொலைந்து நாசமாகும்.

இது முன் ஜன்ம தொடர்பு! இச்ஜன்மாவில் பழக்க வழக்க தோஷத்தால் தொடர்ந்த ஓர் தொற்று நோய், என ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்லக்கேளீர்.

பிள்ளைகள் பேரன் பேத்திகள் மேல் ஆசை வேண்டாம். அன்பு வேண்டும்.

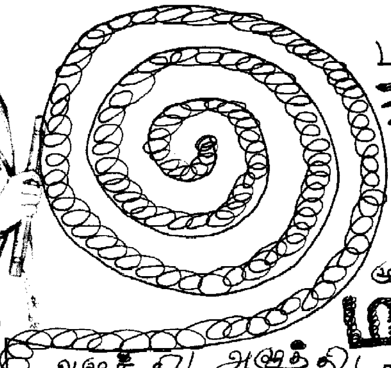

163

பாரம் என்றால்

மூன்றாகிய எண்ணங்களை

உடைமை & உரிமை

போட்டி & பொறாமை

முதலிய மூர்க்கவகைகளால்

மனை பாரத்தால்

அழுந்தி அழுத்தி தனக்குத்தானே துன்பம் விளைவிப்பதாகும்.

தாயும் பிள்ளையும் / வாயும் வயிறும் வேறு என்ற நியாயமில் ஒருவருக்கொருவர் பிரிந்தும் பிரித்தும் / தம் கர்மாக்களை ஒழுங்காக செய்கிறோர்கள்.

3 மனைவியின் பாரம் / மனை பாரம் ஆகும்.

மனைவியை / நாம் கைப்பிடித்தவள் என்றும். ஓர் போகப் பொருள் என்றும், நம் அடிமை என்றும், ஓர் வேலைக்காரி என்றும், நமக்கு கட்டுப்பட்டவள் என்றும், அவளுக்கு நாமே கதி! நமக்கு அவளேகதி! என்றும், **பாசப்** பிணைப் போடு எண்ணுதல் அழுமனைபாரமே.

உரிய நம் கர்மாக்களை குறைவின்றி செய்து முடிக்க நம் ஸ்ரீபகவான் / நமக்கென கொடுத்த **சேவையின்** / பொக்கிஷம் / என்றும், கர்மாவை பகிர்ந்து செய்யும் நிலையில் **அவரவர்** கர்மாக்களை (தாமே தாமே)

பிரிந்து பிரித்து / செய்தாலும் உணர்வில்

அ ர ண் ட ம் / ஒ ன் றே / என்றும்,

பாத்திரம் என்று நமை குறித்துப் வேறுபட்டாலும், இருப்பின் நிலையில் இரண்டும் **மனை** / என்றும்.

ஒன்றித்து அநுபவிக்கையில், பிந்தையத மனை **பாரமாகவும்** — தையும் **பாரமாகவும்**! முடிவுற்று நிறைவுறும்.

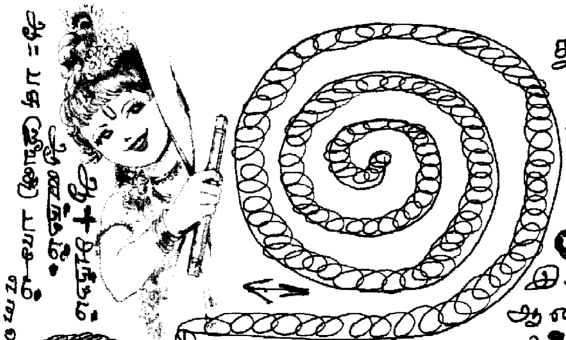

துன்பமே இன்பம்!
இன்பமே துன்பம்!
இரண்டும் ஆனந்தம்!
என்றால் ஆ (164)
என்ற பசு & பாசம்
(ஜீவன்)
இரண்டும் சர்வ நாசம்
ஆனபோதே, ஆனந்தம் ஆகும்.

(98)

பேரானந்தம் அனுபவித்தால் பதமுக்தி என்றும்,
பிரம்மானந்தம் " பரமுக்தி "
ஞானிகள் வாயிலாக அறிகிறோம்.

துன்பம் வரும்போது ஆனந்தம்! அடைவது எப்படி?

துன்பம் உண்டானால், இன்பமும் உண்டு என உணர்.
இன்பம் " துன்பமும் " ".
ஆனால் ஆனந்தத்திற்கு, எதிர்மறை இல்லை ".

இன்பமும் துன்பமும் **ரஜோ / தமோ** குணசம்பந்தம் ஆகும்.
ஆனந்தம் ஒன்றே **ஸத்வ** குண சம்பந்தம் ஆகும்.

ஆகவே?

முன்பு மடல்களிலும், நேரிலும், சொல்லியபடி உன் ரஜோ தமோ, தொடர்புகளை படிப்படியாக குறைக்கலாம். இறைகுரு உணர்வோடு, ஸத்வ குணத்தை வளர்க்கலாம். நிகழ்காலத்தில் நடைபெறும், துன்பம், நாமாகத வாக்காலும், செயலாலும், ஏற்பட்டதே. அதை இறைகுரு **உணர்வு** பரிபூரணமாக இருந்தால் ஆனந்தமாக ஏற்கவும் முடியும். இந்த ஓர் உண்மையை உணரவும். **துன்பத்தை** வாக்கால் சொல்லச் சொல்ல துன்பம் பெருகும். மாறாக இறைகுரு உணர்வோடு எல்லாம் **நலமே**! என வாக்கு அமைந்தால், ஆனந்தம் நிறையும். துன்பம் நாசமாகும்.

165

பிறர் செய்யும்
எந்த காரியமும்
கிரியையும் / வாக்குகளும்
இறை குரு உணர்வோடு
சுத்த பொறுமையாகவும்
நிதானமாகவும்
மிக மிக மிக சாந்தி யானவனாய்
பார்த்தால் எவ்வாறு குற்ற தோஷ குணங்களும் மறையும்.

99

உன் பகைவனுக்கும் ஓர் நன்மையே / என்றால், இது எப்படி சாத்தியமாகும்? செய்.
உனக்கு முன் அவர், வாழ்ந்து காட்டிய, அனுபவ ஸ்ரீஞானிகளின் / வாழ்க்கையை பார் முடியும்.

என்று நீஎம் மகனே / நாளை நீ ஓர் ஸ்ரீஞானியே /
இது சத்தியம்! இது சத்தியம்! / இது சத்தியம்!!

யாம் பிதாவாக / குருக்ஷேத்ரத்தில் நடந்த ஓர் சம்பவத்தை உணர்

1. இடையில் கட்டிய, ஓர் வஸ்திரத்துடன் ஜன சபைக்கின் மத்தியில், நிறுத்தப்பட்டோம்
2. தடியால் முன்முடியை / சுத்தியலால் இறுக்கி பிணைக்கப்பட்டு அடித்து,
3. கசையால் சுபகாயம் உடைவெல்லாம், உதிரம் சொட்டச் சொட்ட, அடித்து சதைகள் பிய்ந்து தொங்கும் நிலை ஏற்பட்டது.

[illegible]

இ எம் தேவியில் சுற்றியதும் தெய்வீகத்தை சுற்றியதுமான ஞானமுடி | 166

எதைக் குறிக்கிறது என்றால் தெய்வமே எம் ஆவயம் ஆகும் அவர்கள் அதை கடமை! கொடும்! தோஷ நிரப்பி இருக்கிறேச குணங்களாய் | நீக்கி மகிழ்கின்றனர் இதயத்தை

4 சிறுமையில் | அடித்து தூக்கி நிறுத்தி

தாழ்மை | வார்த்தைகளால், அர்ச்சிக்கப் பட்டது.

5 கடைசியாக ஓர் அன்பர் தம் ஈட்டியால், வலது விலாப்பக்கம் குத்தி, இருக்கிறாரா? இறந்து விட்டாரா?? என சரி பார்த்தார். அவரோ பிறவிக்குருடர். அவருக்கு கருணையால், பார்வையும் கொடுக்கப்பட்டது.

இது தூய துன்பம் ஆகும் | இது ஆத்மா னந்தம் ஆகும் முடிவுற்றது அச்சமயம் எம் ஆக்கு எப்படி அமைந்தது எனில்:- ஹே பரம் பொருளே! நாம் இன்னதை செய்கிறோம். இதன் விளைவு என்ன? இத்துன்பம் நமக்கு ஏற்பட்டால் நாம் தாங்குவோமா? நாம் ஏற்போமா?? என அறியாமையால் | தம்

க வ ன க் கு றை வி ன் றி

ஓ அவர்கள் இதயங்களில் யாம் வாசம் செய்ய விடாமல் (167) குறுக்கி சுருக்கிவிட்டனர். பாவம் அறியாமையின் மனிதன் என்ன செய்கிறோம்? ஏது செய்கிறோம்? இதன் பலன் என்ன? என தெரியாமல் அவர்கள் செய்வதால் அவர்களுக்காகவே ஸ்ரீ பரம் பொருளிடம் மன்னிப்பு வேண்டுகிறேன்.

செய்கிறார்களோ யாவரும், அறிந்து (அறிவால்) செய்யவில்லை ஐயனே! ஆகவே இவர்கள் பிழைகள மன்னியும் (பொருளே) ஐயா! என பரிந்து கனிந்து கரைந்து வேண்டினேம். அவர்கள் மன்னிக்கப்படுவார்கள்.

வினை உடல், ஏற்று வந்த வினையை அனுபவிக்கிறது. என்றும், அவரவர், ஏற்று வந்த வினையை, ஏக் குறையுமின்றி, ஒழுங்காக பரிவர்த்தனை (கொடுக்கல் வாங்கல்) செய்கிறார்கள் என, நாம்! அடங்கியும், பிறரை குறை கூறாமலும், முடிந்தால் அவர்களுக்கு நன்மை செய்யவும்! முடியாவிட்டால் அவர்களை மன்னிக்கவும், குற்றங்குறைகள் மறக்கவும் செய்வதே சாதனை ஆகும். இதனைப் சோதனையையும் வேதனையையும்! வெல்லலாம். இது சத்தியம்.

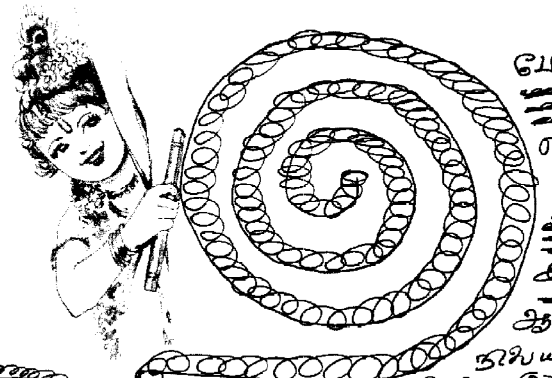

போக்கு வரவு (168)

என்பது நாமரூப

பிணிப்பாடும்.

இது ஸ்தூல உடலத்தின் அறிவு

ஆகும். ஆக ஜீவ உறவு

நாபியில் கோடி உடலத்தின்

பிணிப்பாகும்.

(100) நாமரூப

அத்வைத | பார்க்கிறோம்! நாமரூப!

ஸ்ரீபகவானுக்கும்! அனுபவிக்கும் அனுபவ

நிலை எவ்வாறு அமையும்.

(1) நாமரூப ஸ்ரீபகவானை | வெல்லக்கட்டியாக பாவனை

செய். வெல்லக்கட்டி என்பது நாமரூபம் கொண்ட

ஓர் கிட | பொருளாகும். உன்னை ஓர் எறும்பாக

பாவனை செய். ஸ்ரீபகவன் நாமாவிருளும்! ஸ்ரீபகவத்

சொரூப ரூபத்தின் சௌந்தர்யத்தியும், பெரும்

பேரானந்தத்தில் | திளைக்கவாம்

போகவாம் & வரவாம்! வரவாம் & போகவாம்!

அங்கும் நாமரூபம் உண்டு. உனக்கும் நாமரூபம்

உண்டு. என்பது ஓர் நாள், மனை சமயத்தால்

வழுக்கி விழுந்தால், கோடி எண்ணங்கள் சேர்ந்தால்

ஜன்மா மாறவும் அதுவும் ஒன்றே என ஸ்ரீபகவான் கள்
சொல்வார்.

நாமரூப மயக்கத்தால் 169

அங்கு அருவாயும்! இங்கு மனத்தாலும்! பூரணத்தின்! ஏமாற்றத்தால்! தடுமாறுகிறோம்! ஒருபடவழி உன் நாமரூப மாற்ற! பாணியால் தடுமாறி வீழ்ந்தாலும் அதன் மயமாகவாகும்.

② அதே ஸ்ரீநாம ரூப, ஸ்ரீபகவானின்! வெளிகட்டியாக காணாமல், அவனை கரைந்த **வெல்லமாக** (பாணியாக) கண்டுணர்ந்து! **அனுபவித்தால்!** இந்திரியங்களும், நீர் ஏகமாகவே! இருந்து கொண்டு, அதே திரவகமான பாகை! அது இருக்கும் கிண்ணத்தின், மேல் விளிம்பில் அமர்ந்த நிலையில், சரியாக ஆகிரகமாக சுவைத்து, அனுபவிப்பாய். இங்கு அவை அதுவே நாமம் நாமமே அது! என்ற **பிரம்மானந்தம்** அன்றோ. இங்கு அதிகம் சுவைக்க முடியாது. திரும்ப திரும்ப போக வரவும் கிடையாது. எப்படியாவது உருகி உள்ளே விழுந்து நான் ஆகவேண்டும். உள்ளே விழுந்தால், உன் நாமரூபம்! மூழ்கி ஆவேன். அதுவும் நாமரூபம் அற்றதே. அங்கு இரண்டும் ஒன்றுவிடும் இதுவே! அத்வைதம் ஆகும்.

170

இருக்கின்றது இவங்கு (அசை) கின்றது இன்பமாகவும் இருக்கிறது என்றால், அது இறை நியதியாலே இவ்வின்பம் முழுந்து

101

ஆனந்தம்! மேலோங்கிறவ், அல்ல மனம் மூழ்ந்து அறிவு மேலோங்குகிறது என உணர்க.

மனமே அறிவாகும்! என்றால்.

திரும்பவும், அந்த அறிவும் மனமாக வரயிப்பு உண்டா?

அவஸ்யம் வாய்ப்பு உண்டு.

இதன் காரணம்:- காவாந்த அந்த ஒன்றே ஸ்ரீ பகவான் ஆகவும்! மாயா வாகவும்! மனமாகவும்! மனம்படைத்த மனித ஜீவனாகவும்! அனந்த ஜீவ கோடிகளாகவும்! தாவர வர்க்கங்களாகவும்! பஞ்ச பூதங்களாகவும்!

ஸ்வாமி! அதுவாகவும்! அதுவே எல்லாமாகவும் இருந்து கொண்டு இயக்க நியதி அனேக பேதாபேதமாகவும்! இருக்கின்றது! இவங்கு (அசை) கின்றது! அதனால் இன்ப துன்பம் (ஆனந்தம்) ஆகின்றது. இதுவே இன்றைய நாம ரூப ஆக ஜீவ தோற்றங்களாகும்.

இவை அனைத்திலும் மனமே! தோஷ குண பேத இயக்கமாக இருக்கிறது.

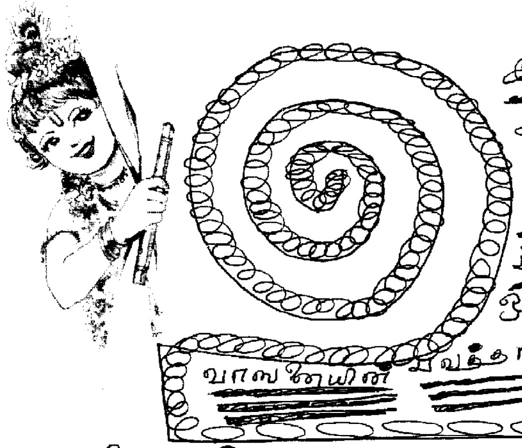

171

இதை உரையும் அறிவும் ஓர் குணமுடையதே.

மனம் அனேக குணமுடையது ஒருகுணமாகிய ஸத்வமும்

வாசனையின் [illegible]வத்தால் கீழ்நிலைக்கு இறங்கலாம் உன் சாதனையால் இறங்காமையும் இருக்கலாம்.

இவைகளை வைத்து உணருமிடத்து, இதுவே உண்மை! ஆன்மாவை!

மனம் பற்றினால் ஜீவன்! மனம் விட்டநிலையில் ஆன்மா!

ஆன்மா!

மாயாவை பற்றினால், ஸ்ரீபகவான்! மாயாவை விட்டநிலை, ஆன்மா!

மனம் பற்றினால், ஜீவ கர்த்தத்துவத்தோடு ஜீவன் ஆகிறது.

மாயாவை பற்றினால், ஈசகர்த்தத்துவத்தோடு ஸ்ரீபகவான் ஆகிறது.

இப்போது இங்கு கூறிய, இவ்விரண்டையும் புனைபெயரை! அதாவது ஜீவன் & ஸ்ரீபகவான் என்றுமல்,

இயக்க நாமமானவனை **மனம் & அறிவு** எனக் கொள்ளலாம்.

ஒரு இடத்தில் அறிவே ஆன்மா! ஆன்மாவே அறிவு!

அறிவுமனம் வசமானால் ஜீவன். அறிவுவசம் மாயாவானால் ஸ்ரீபகவான்! என்பதும் ஞானிகளின் மெய் அனுபவம் ஆகும்.

என கூறுவதால் (ஆன்மாவே பரம்! பரமே ஆன்மா) ஆன்மாவே ஸ்ரீயாரும் அறியில் மனவசப்பட்டு போல்

நடிக்கிறது என உணர்க.

அதுவே நாம்! நாமே அது!
என்று உணர்வோடு
எல்லாம் நீயே! (172)
என்ற இறையுணர்வு
சந்தேக கலக்க பயமின்றி
கவர்ந்து விட்டால் அந்த அறிவு
ஸ்ரீமகவாசியும் தம்முள் அடக்கிய நிலையில் மாயா
இவ்வாகுதியால் பேரறிவாக மாறிவிடும் என உணர்.

அறிவே ஆன்மாவே ஜீவனே! விளையாட்டு விடுபதற்காக
மாயாவை, பற்றியது போல் நடிக்கிறது!
இப்படி உணரும் போது மனமே அறிவாகவும் முடியும்
நீ கண்டு! அறிவே மனமாகவும் மாறவாம்.
மனம் இல்லையானால் ஜீவனால் நடிக்க முடியாது.
அறிவு இல்லையானால் ஜீவனால் இயங்க முடியாது.
இருக்கவும் முடியாது.
அறிவாக மாறிய மனம்! ஏன் திரும்பவும்
மனமாக வேண்டும்????
என்பதே இன்றைய கேள்வியாகும்?
அந்த நிலைகண்டு என்ற வார்த்தைக்கே பொருளாகும்.

சபலம்! சலனம்! சந்தேகம்!

(1) சின்னசின்ன ஆசைகள். (2) அவைகள் வலு ஏறிப்போன
(3) நடந்தாலும் நடக்காவிட்டாலும்! கிடைத்தாலும் அவமதிப்பு
கிடைக்காவிட்டாலும்! சபலத்தால் தீர்க்காத ஆகாத நிலையில்
மேலும் மேலும் சந்தேகம்.

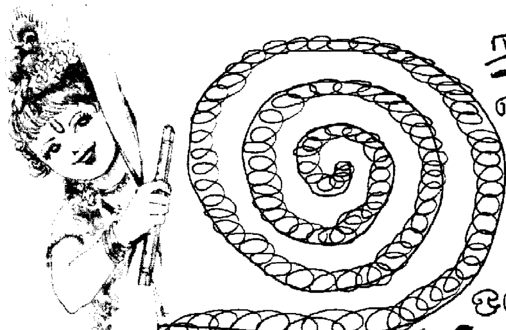

நிலைகண்டு
என்றவர்க்கே (173)
சபலம்! சலனம்!
சந்தேகம்! என்றமூன்று
நோய்நீக்கும்
ஒருசில அபக்குவ
ஆன்மாக்களுக்கே உண்டு. ஒவ்வொருக்கும்
இவ்விரண்டு உணர்க.

இதில் சொல்லிய மூன்று நிலைகளில் **மனம்**
சிக்கி ஆழ்ந்து புதைந்து பதிந்து போயிருந்தால்
பழக்க (பேச்சு) **வழக்க** (செய்கை)
வாஸனை கோஷ்டத்தால்! அறியாமை மனமும்
திரும்பவும் மனமாகும்! நான் பெறவாம்.
பூர்வ புண்ணிய கர்ம **தர்மம்**! ஓர் ஜீவனுக்கு
ஸ்திரமாக இருக்குமாகில், மனமே அறிவானால்
திரும்பவும் மனமாகாது! அறிவாகவே இருக்கும்.
அந்த அறிவே! ஸ்ரீ ஸத்குரு கிருபையால் ஆயும், உன்னுடைய
சிரத்தா, நம்பிக்கை, வைராக்கிய
தீக்ஷண்யம் **பர** கருணையால் **பேரறிவாகும்**.
மாறிவிட்டால் இல்லை. ஆகிவிட்டால் அது,
மாறாது திரும்பவும் அறிவாகவும்! மனமாகவும்! மாறாது
ஆகாது என்பது ஆதி ஸ்ரீ மஹான்களின் வாக்காகும்.

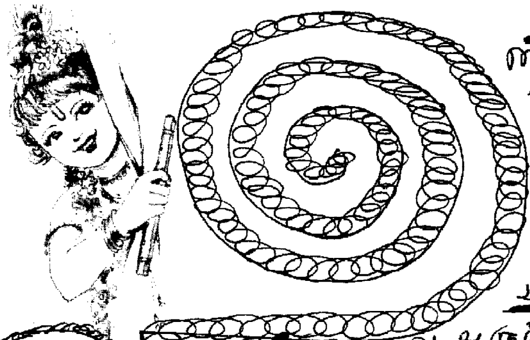

ஸ்திரீ இன்ப போகத்தில் அடிமையானவன்! 174

பொன் ஆசை பேய் பிடித்தவன்

102 பசிக்கு உணவு அருந்தாமல் ருசிக்கு உணவு அருந்துபவன் நாவுக்கு அடிமையானவன் ஆகியவர்கள் காமம்! வெகுளி! மயக்கம்! உடையவர்கள் ஆகிறார்கள்.

காமம்/வெகுளி/மயக்கம்!

இவற்றின் விளக்கம் என்ன?

(1) காமம்:- காமமும்! மோகமும்! ஒன்றே! அதாவது பெண் ஆபணம் & சுவை! இவைகளின் மீது, ஓர் **விடாப்பிடியான!** வெறித்தனமான! மூர்க்கத்தனமான! **ஆசை** யாகும்! இது நாமரூப பொருள்கள், எதன் மீதிலும் வரலாம்.

(2) வெகுளி:- அவ் வெறி உணர்ச்சியாலேயே, ஒன்றை **தன்னையே** இழந்தவராகும்.

(3) மயக்கம்:- **மோகம்/போதை/மயக்கம்!**

விளக்கை பழம் என மயங்கி விழும், விட்டில் பூச்சிபோல் சர்வார்ப்பணம்! ஒன்றே இதை அழிக்கும் மார்க்கம். ஸ்ரீ பகவான் கருணையில்லாமல், இதிலிருந்து மீள்வது மிக மிக கடினம் என ஞானிகள் வாயிலாக அறிகிறோம். பிரம்மார்ப்பணமே 6 (சரீர) நாமரூப ரோகநிவாரணி.

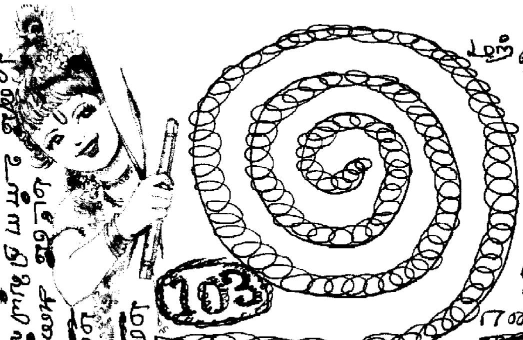

மற்றைய ஜீவர்களுக்கு 175
மனம் இல்லையாதலால்,
அறிவு இருப்
பதால், அவ்வறிவுக்
எண்ணம் தானாக அமைந்
எண்ணமானது, நல்ல
எண்ணம், தீய எண்ணம்
என இருவகைப்படுவதால் அவற்றுள் இரு
நோக்கும் பின்னர் விருத்தியும் என உணர்க.

குறிப்பு:- [illegible]

கேள்வி:- மனிதனுக்கல்லவா, மற்றும் அனைத்துக்கும், மனம் இல்லையல்லவா. அப்படியானால், மற்ற ஜீவராசிகள்
(A) எப்படி வினைகள் சேர்க்கின்றன?
(B) மனம் இல்லாததால், சஞ்சிதம் பெருகாதே. அதுசஞ்
சிதம் குறைந்து குறைந்து அழியாதா? எவ்விதம் பெருகும்?
(C) மற்ற ஜீவர்களுக்கு, ஆகாமியம், எவ்விதம் பெருகும்?

பதில்:- இது பயனுள்ள கேள்வியே. கவனம் தேவை.

கேள்வி:- மற்ற ஜீவராசிகள், மனம் இல்லாததால்
(A)
(B) எப்படி வினை சேர்கின்றது? (மூன்றுக்கும் ஒரே பதில்)
(C)

பதில்:- மற்றைய அனைத்து ஜீவராசிகளுக்கும் மனம்
இல்லைதான். ஆனால் அறிவு உண்டு என உணர்க.
மேலும் சஞ்சிதம் என்ற, மொத்தமான இருப்பு உண்டு.
அவையும் அவைகள் எடுத்துவரும், ஒவ்வொரு
ஜென்மாவிலும், அனுபவிக்க அனுபவிக்க குறையும்
என்பதும் உண்மையே. ஆனால் அந்த, அனைத்து ஜீவ
கோடிகளுக்கும், அறிவின் இயல்பான நான்கு
குணங்கள் உள்ளன. அதன் மூலமாக அவை
செயல்படும் என அறி
க.

இனச் சேர்க்கையாலும்! உணவு தேடல் (176) போதும்! தூ காம்பு நிலையாலும்! தோஷ குணங்களால், உண்டாகி அவை தோஷ குணமாகி அவை ஜனன மரண விதோதி பிறக்கு தொடர்ந்து மனங்கள் சொல்வர்.

விரோத ரோதம்!

அவையாவன :- (1) இனப் பெருக்கம். (2) உணவு தேடுதல். (3) தற்காத்துக் கொள்வது. (4) தமக்கென இருப்பிடம் தேடுதல். ஆகியநான்காகும். இவை நான்கும், அறிவின் ஓட்டம் நிகழ்கின்றன. இந்நான்கு நிகழ்ச்சிகளும், அறிவின் ஓட்டம் நடத்தாலும், அவைகள் நிகழ்வதும் **எண்ணங்களின்!** நிகழ்வாகும் என உணர்க. இப்படி இவைகள், எண்ணங்களின் வேகமாக நடைபெறுவதால், விதிக்கப்பட்ட பிராரத்தத்தையும், **மிஞ்சிய!** நிலையால் சில காரியங்கள் நிகழும் கூடுதலாகவும்! மேலே கூறிய நான்கிலும், சிவசமயம் **பற்று!** க் குறையாகவும் நிகழும். இவ் இரு நிகழ்ச்சிகளும், எண்ண உந்துதலால் நடைபெறுவதால், இதை **ஆகாமியம்!** என கொள்ளலாம் என்பது. ஸ்ரீமஹான்களின் கருத்தாகும். இதனால் வினை பெருகலாம் சஞ்சிதமும் பெருகலாம். ஜன்மமாயும் தொடரலாம்.

ஓ வாக்கால் சொல்வது நாமம்! (177) ஆம். இது ஒன்றே! இதுதான்! என சுட்டிக் காட்டுவது ரூபம் ஆம். இவ்விரண்டிலிருந்துதான் நாம ரூப பிரபஞ்சம் துவங்குகிறது. (104)

இல்லை என்ற நாமம்! இல்லை! உண்டு "ரூபம்!" ! வாக்கால் சொல்லும் சொல்லும்! பொருளும் "!

சும்மாவே இருந்து மோன மௌனமாய் இருப்பது எப்படி?

(1) இல்லை! என்பது, ஓர் வாக்கின் ஒலியே. இல்லவே இல்லை. அதற்கு, எந்த தோற்றமும்

(2) உண்டு! என்றால், ஓர் தோற்றமாகிய ஓர் பொருள் (ரூபம்) இருக்கவே இருக்கிறது. இவ்விரண்டும் எதைக் குறிக்கிறது என்றால்?

(1) காலாதீத பரம்! நாம ரூப குணம் குறி கடந்தும்; அதை விளக்க வேறொன்றும் இல்லாத தன்மையாலும்; அது தன்னைத்தானே யாம் இவ்வாறு இருக்கிறேம் என்று, விளக்க இயலாமையாலும், தான்தானாக இருந்தும், தமக்கு எத்தோற்றமும் இல்லாமையால், தனக்கு அந்நியமாய் மற்றொன்று இல்லாமையால்,

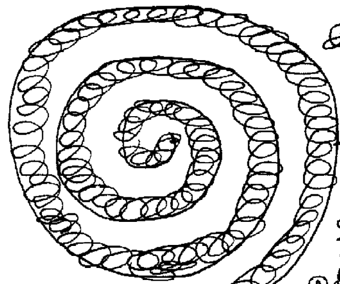

இவங்கிறதும் (178)
இருப்புடைய
நாகு சுட்டிக்
காட்டப் படுகிறதும்
இவ்விரண்டும் அது
இல்லவே இல்லை. ஆனால் அது
இவ்விரண்டுக்கும் ஆதாரமாக | புவனத்தை
இவ்விரண்டுக்கும் ... [illegible] போல்
உண்டு என விளக்க ம ... [illegible]
இருக்கிறது. ... [illegible] உணர்க.

அதை விளக்க **நாமம்** | இல்லையென்றார்கள்.

② எந்த **நாமரூபமும்** | **குணம்குறி**யும்
இல்லாமையினால், அதை **எப்பெயரும்** |
இல்லவே இல்லையென உரைத்தார்கள்.
③ மேலே கூறிய, இவ்விரண்டையும் ஸத்திய
வாக்காக்கி, சொல்லியும் செயல் பொருளோர்!
அதுவும் | இல்லை என்ற நிலையை;
④ **சும்மாவே மௌனமாய் இரு** |
என்றார்கள். இந்த ஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்லும்போது
சொல்லும் பொருளும் அற்று வேண்டாத செயலுமற்று
சும்மா இருப்பதுவே சுகம். என்றார்கள்.
சும்மா இரு என்றால், கற்பனை செய்யும் மனதை விடு.
என்றும் ஜீவய அனுபவத்தினால் **உண்டு** | **அது**
ஒன்றே! என வாக்கையும் மனதையும் மௌன
மாக்கிட **பேரறிவாக** | இரு என்றார்கள்.

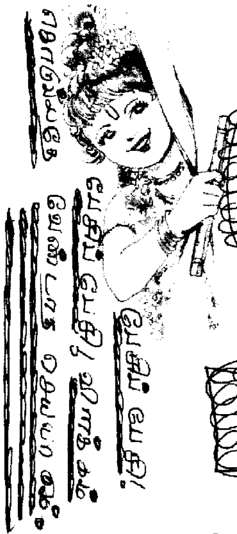

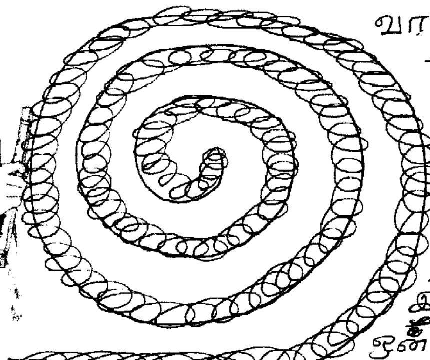

வார்த்தை கிரமில்லவான்
மனிதர்க்கு (179)
மனதிறவ்
சொல்லவோ! விளக்
கவோ! கேட்கவோ!
இல்லாத! இயலாத!
ஒன்றாகும். அதை எப்படி
சொல் கருக்கள் என்றும்:—
பேச்சு ஈசாவண்மை! சாற்றும் பேசாப்பிரம்மமடு!
என்றார்கள்.

ஓர் சிறிய விளக்கம்:

சொல்லும் அற்று! பொருளும் அற்று! :—
வேண்டாத செயலும் அற்று! இதன் பொருளாவது

(A) சொல்லும் அற்று :— வார்த்தை கிரமில்லவான்:—
வாக்கால் இவன் என்றே! இது என்றே! இப்படி
என்றே! சுட்டிக்காட்ட முடியாத ஒன்று ஆகும்.

(B) பொருளும் அற்று :— மண்! ஜலம்! அக்கினி!
என்று காணும், தோற்றமோ! இவன்! இது! இப்படி!
என்ற, எந்த நாமரூபமும்! இல்லாத ஒன்று ஆகும்.

(C) வேண்டாத செயலும் அற்று :— தோற்றமோ!
மண்! ஜலம்! அக்கினி! இருப்போ! நாம ரூபமோ
இல்லாமையால், எந்த இ ய க் க மு ம்!
இல்லையென்ற நிலையில், செயல்பாடு என்றால் அது
வேண்டாததே! அது இல்லாததே! அஃதே போதாவினால்
உண்டான உணர்வும்! உணர்த்தவும்! முடியும்.

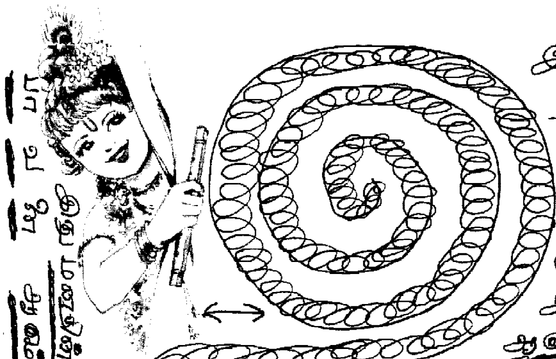

இவ்வுலகில் எதையும் நாமரூபமாக (180) கண்டாலும், அதுபற்றி கேட்டாலும், பேசினாலும் தொடுத்தலும், வாசித்தலும் அது அன்பல்ல! பாசம் ஆகும். என்ற வினைப் பெருக்கம் இவ்வழியே அதனால் அண்ணிய பாபம் என்ற கர்மாயர் இது லட்சியம். உண்டாகும். கலியுக அன்னை செயல்படுவர்.

105

அன்பு! லௌகீகத்தில் அன்னை! ஆகவும்;
அறிவு! ,, தந்தை! ,, ;
அன்பு! தெய்வீகத்தில் ஸ்ரீ பகவான்! ,, ;
அறிவு! ,, ஸ்ரீ ஸத்குரு! ,, ;

கூறும் காரணம் என்ன? அன்பு வேறு, பாசம் வேறு! என்பதை முதலில் உணர வேண்டும். நாமரூபத்தினுள் இருந்து இயங்குவது ஸ்ரீபகவானே! என உணர்வது அன்பாகும். நாமரூபத்தில் சிக்கிய, மனம்! இது இன்னார்! இது இன்னார்! என தாவுகிற மட்டும் நம்பி, மாறுவது பாசம் ஆகும்.

இங்கு கூறும், லௌகீக அன்னை என்பது; நாமரூப பேதம் காணாமல், சமமாக அன்பை பொழிந்தால், அவரே உண்மையின் அன்னையாவார். அந்த அன்னை, இது இன்னார்! இது இன்னார்! என்று பேதம் கண்டு அன்பு செலுத்தினால், அது அன்பல்ல. அது பாசம் ஆகும்.

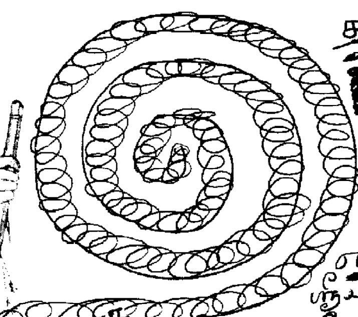

தந்தை என்றால், அவர் **கல்வியை!** (41) மட்டும் போதிப்பவராக இருந்தால் அவர் அறிவு! சொரூபமானவர். எல்லா நாம ரூப வஸ்துவிலும் ஸ்ரீபகவானே அந்தர்யாமியாய் சூக்ஷ்மமாய் நிறைந்திருக்கிறார் என்ற உணர்வை! பெறுவது அறிவாகும்.

லௌகீக தந்தை என்பவர், படிப்பின் **புத்தியை!** தவிர்த்து, கல்வியின் **அறிவை!** போதிப்பவராக இருக்க வேண்டும். அண் பி ற யும் இவ்விருவரின் உண்மையின் உணர்வின் அறிவையும்! அக்குழந்தை பெற்று பாதுகாக்கப்பட்டால், தெய்வீகத்தை அடைய முடியும்.

இப்படி தெய்வீகத்தை பெற்ற ஒருவன், நிஷ்காம்ய கர்மா! நிஷ்காம்ய பக்தி! இவைகளினால் சர்வார்ப்பண நெறியால்! **ஸ்ரீபகவானின்!** **அன்பை!** பெறுகிறான். அவனுக்கு ஸ்ரீபகவானே! ஓர் ஸத்குருவை காட்டுவார். அல்லது ஓர் ஸத்குருவாய் வருவார். அவர் கிருபையினால், ப்ரம்மார்ப்பண நெறியால், அவனுக்கு, **பேறு!** சாக்ஷாத்காரமாகும் என, ஸ்ரீமஹான்கள் இருநிலைகளையும், அன்பும்! சொல்வர். இப்படி பெற்று விட்டால் அவன் அறிவும்! ஒருவன் பெற்று விட்டான். செய்ய வேண்டியதை செய்து முடித்து விட்டான். பெற வேண்டியதை பெற்று விட்டான். அவனுக்கு வேறு காரியம் இல்லை.

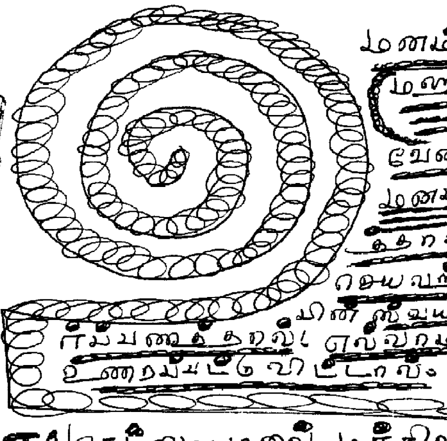

மனம் செம்மை ஆக

மறைத்தாக

82

வேண்டுமானால் இம் மனம் தன் சர்வார்ப்பண தகால், நாமரூபமனைத்தும் செயலற்ற பதுமைகளாக்கி மின் ஸ்வய அனுபவ பிரம்மா ர்ப்பணைத்தால் எல்லாம் ம ண ண க உணரப்பட்டுவிட்டால், மனம் மறைத்தக மனம் செம்மையே

106

மறைத்து! செம்மையானால் மந்திரம் ஜபிக்க வேண்டாம்.

,, ,, வாயுவை உயர்த்த ,,

,, ,, வாயுவை அடக்க ,,

,, ,, எல்லாம் செம்மையாமே.

இதன் உட்பொருள் என்ன? மனம் செம்மையானால் என்றால், ம ன ம் இங்கு மனம் செம்மையானால் என பொருள் கொள்ள வேண்டும். ம றை த் தா ல்! என பொருள் கொள்ள வேண்டும். மன எண்ணமே பந்தம். மன எண்ணம் நசித்தலே மோக்ஷம். இயக்க நிலையில், ஒருவனே என்றும் இயக்கமற்ற நிலையில் ஒன்றே! என்னும் அட உணர்வு! ஒருவனுக்கு வருமாயின், அவன் மனம், அடங்கி அழியும். இதன் பூர்வமந்திரம் எல்லாம் நீயே! என்ற சர்வார்ப்பணமே! இதைவிடவும் செயலற்றதாகும். எல்லாம் ஒன்றே! என்ற பிரம்மார்ப்பணைத்தால்! மனம் அழிந்து, மறைத்தலும். இதை விடுத்து தான! தர்ம! பூஜை! புனஸ்காரம்! மந்திர! யோக எந்த சாதனையாலும், மனம் அடங்குவதேயன்றி மனம் அழியாது! செம்மையாகாது இதை உணர்க.

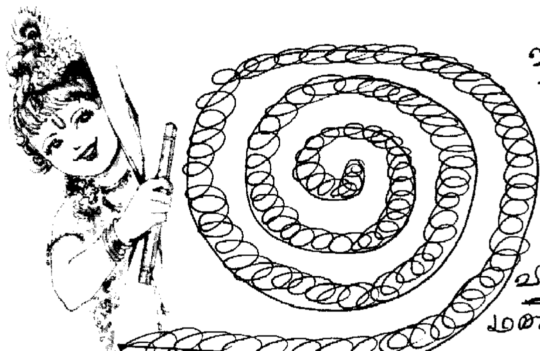

வினை விளைந்தவன்
வினை அறியமாட்டான்
என்று ஆன்றோர் (ஓ)
வாக்குக்கு
இணங்க, இவன் வாக்கே
விதை வாசகமாக அமைகிறது
மனம் படைத்த மனிதன்
தன் வாக்காலேயே நன்மை தீமை கற்று!
விளைத்து அவனே அதை உண்கிறான். இதற்கு
எவரும் பொறுப்பல்ல. மனமே பொறுப்பாகும்.

107

நன்மையும் தீமையும் பங்கயற்கோன்
(ஸ்ரீபகவான்) எழுதாமல் வருமோ? எனச் சலியாதிரு
எம் ஏழை நெஞ்சே! என்றும் அவன்றனை, ஸ்ரீபகவான்
எழுதுகிறானா? நமக்கு நாமே எழுதிக் கொள்கிறோமா?
இங்கு நன்மையும் தீமையும்! புண்ணிய பாபம் ஆகும்.
பங்கயற்கோன் என்று ஸ்ரீபகவான் விதி ஆகும்.
இப்புண்ணிய பாபம் என்ற **வினை!** மனதால் தோன்றுகிறது.
மனதால் தோன்றும் வினையே! விதி! என்று ஸ்ரீபகவான்
தம்மாயாவால், குறைவின்றி நடத்துகிறான்.
மனம்! வினை! விதி! ஆகிய இம்மூன்றிலும்,
மனமே முக்கியத்துவம் பெறுகிறது என உணர்க.
மனம் இன்றி வினை இல்லை. வினையின்றி விதி இல்லை.
இம் மனம்! வினை! விதி! இம்மூன்றும் இல்லையேல்,
நாமரூப ஜக ஜீவ! எக்கோத்ரமும்
இல்லவே இல்லை. ஆகவே நன்மை தீமை என்பது ஸ்ரீபகவான்
ஒவ்வொருவனுக்கும் எழுதவில்லை. மனதால்
நமக்கு நாமே எழுதிக் கொள்வதே விதி ஆகும்.

எல்லாம் நீயே! (184)

எல்லாம் உனதே!

என்ற சர்வார்ப்பணம்!

உறுதி ஆகாதவரையில்

இந்த நாமங்ப | பிரச்சனைகள் உன் மனதைவிட்டு நீங்காது.

மனம்! வசப்பட்டவனின் நிலை, எப்படி இருக்கும் என, எம் ஸ்ரீ கண்ணனே சொல்கிறான் உணர்க.

(A) தற்பனை நவிர்க்காதவன்! (B) குற்றம் குறையோடு இருப்பவன்! (C) பேதம் காண்பவன்! (D) மூர்க்கன சக்தியோடு இருப்பவன். (E) தற்காப்பு! இவைகளை விடாதவனிடம் யாம்! அணா! வடிவம் பலதரம் பல நிலைகளில் எடுத்துச் சென்று, அவன் வீட்டுக் கதவை தட்டினேன்.

அவன்

(1) அப்பா! வாருங்கள் என்றான். எனமைக் காணவில்லை

(2) அண்ணா! ,, ,, ,,

(3) மாமா! ,, ,, ,,

(4) தாத்தா! ,, ,, ,,

(5) பெரியப்பா ,, ,, ,,

இப்படி பல பல, நாம ரூபங்களை, கண்டானே தவிர எனைக் காணவில்லை. என்னைக் காண முடியவில்லை.

மெய்யாலுமே.

மனதின் வேதமும்! (185)

விருப்பு வெறுப்பும்!

குற்றம் குறையும்!

உன் மனக் கண்ணே!

மறைமுகமாய் நீ என்னைத்

முயன்றாலும் உன்னால்

நாமரூபத்தை! கெடுத்து நாசம் செய்ய முடியாது.

இதைப் போலவே மறு பெண்! வடிவம்

எடுத்துச் சென்று, அவன் வீட்டுக் கதவைத் தட்டினேன்
அவன்

1 அம்மா! யாருங்கள் என்றான் (எம்மை காணவில்லை)

2 அண்ணி! ” ” ”

3 அத்தை! ” ” ”

4 பாட்டி! ” ” ”

5 பெரியம்மா! ” ” ”

(ஸ்வரூபமாகவே)

யாம் ஓர் முடிவுடன், பிரத்தியட்சமாக

செய்வோம் என, சங்கல்பித்து! திரிசூலத்துடன்

வேலுடன்! குழலுடன்! சங்குசக்கரத்துடன்!

இப்படி, ஏதோ ஓர் மூர்த்தி! வடிவமாக,

சென்று, அவன் வீட்டுக் கதவைத் தட்டி! நம்

பக்தன்! அவனுடன் நம்மை நமஸ்கரிப்பான்!

என்றும் புளகாங்கிதம் அடைவான் என்றும்,

பரவசத்தில் ஆழ்ந்து விடுவான் என்றும் நம்பி! ஏமா

எல்லா நாம ரூபத்திலும்
ஸ்ரீபகவான் அந்தர்யாமி
யாய்! ம றை (46)
பொ ரு ளா க வே
நிலைத்திருக்கிறான் என்ற
பெருவன்றே உண்மையை
மாய நாம ரூப தோற்றம்
நாசமாகாது இது சத்தியம்.

அறிவை

திறந்து, எம்மை சில வினாக்கள்!
அவன் கண் கொட்டாமல் நோக்கினேன். பின் அவன்
வாக்கு:- கோடம்பாக்கத்திலிருந்து
எந்த ஸ்டுடியோவிலிருந்து வருகிறீர்களா?
வேஷம் பொருத்தம் ரொம்ப பிரமாதம். எந்த
படத்தில் இப்படி நடிக்கிறீர்கள்? என
நடிப்பின் நிலையில், அனேக விசாரணை செய்தான்?
இல்லை எம்மை அவன் காணவில்லை
இப்படி போனாலும் பயன் இல்லை. அப்படி போனாலும்
பயன் இல்லை. பின் எப்படி போவது பாமரா? என
எம்மைக் கேட்கிறான்? உன் மனதின் அகங்காரம்

ஒழியும்வரை!

நாம ரூப மயக்கம்! உன் மனதை விட்டு நீங்காது.
என்பதே பிரமாண உண்மையாகும்.
இதன் காரணமாவது?

நான்! எனது! என்பது துவைதம் ஆகும். (187)

எல்லாம் நீயே! எல்லாம் உனதே! என்பது விசிஷ்டாத்வைதம் ஆகும்.

எல்லாம் ஒன்றே! எல்லாம் மண்ணே! அதுநாமே என்பது அத்வைதம் ஆகும்.

பழக்க (பே....ச்....சு)

வழக்க (செ....ய்....கை)

தோஷ (பே....த....ம்! விருப்பு வெறுப்பு! குற்றம் குறை)

குணங்களிலிருந்து! விடுபடுவீர்களாக!!

எல்லாம் நீயே! எல்லாம் உனதே!!

இதுவே உரிய மாற்றம்! இதுவே உரிய மார்க்கம்!!

பா பா க ண் ண ன்.

ஆத்மானந்த குழந்தைதனோ

இ பயம்! (184)

ஏன்? எதற்கு?
நமக்கு அன்னியமாய்
எவரும்! எதுவும்!
இருந்தால்லவோ
பயம் தோன்றும்.
இப்பயம் எப்படி எவ்வாறு
தோன்றும் என்றால்?

108 கோவை! சென்ற சமயம். எம் அன்பு தவசி செல்வி! மீனாக்ஷி!!! இல்லத்தில் தங்கி இருந்த போது! ஞாயிறு அன்று! அதிகாலை நேரம், ஹோமா வயாவின் பழைய அன்பர்கள்! இருவர், (சூட்டமா & மற்றுமோர் ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மா) அங்கு வந்து, சில கேள்விகள், கேட்டு விளக்கம் பெற்றனர். உடன் வந்த ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மா:- எம் அருமை பாபா! ஓர் சிறிய விளக்கம் தேவை. அதாவது, பல! ஆண்டுகளுக்கு முன்பு! ராம! புரியில் காமதேவன் சபையில்! வைத்து. அந்த! ஹயனும் இல்லை! ஹரியும் இல்லை!! ஹரனும் இல்லை!!! என்ற ஸத்ய வாக்குக்கு! அந்த திரிகர்த்தாக்களும்! தம்முடைய

மனம் (189) உடையவர்க்கு பயம் உண்டு. அறிவு உடையவர்க்கு எல்லாம் நம் திருவடியாகவும், நம் பொருளாகவும் நம் இயக்கமாகவும் தோன்றும். ஆகவே இங்கு பயம் தோன்றாது.

மாயா விராட் ! நீ பக்தியில் தோன்றி, நாங்கள் இல்லையானால், உனக்கு இருப்பு ஏது? என விராட்டு கேட்ட போதும், சற்றும் பயம் இல்லாமல், நாங்கள் யாருக்கு வந்து விதம். பிரம்மானந்த சமுத்திரமாகிய எம்மில் ! தோன்றிய உப்புப் பொம்மைகளே ! யாம் ! இன்றி உங்களுக்கு தோற்றம் ! இருப்பு ! இயக்கம் ஏது? நீங்கள் ! இன்றி எமக்கு இருப்பு ! ஏது ?? யாமே ! நீங்கள் நீங்களே ! யாம் ! என்ற சத்திய வாசகத்தை தேவர் மூவரும் ! மற்றும் வானவரும் ! மற்றும்,

ஒரு கர்த்தத்துவத்தால் ஓர் மயக்கம் உண்டு.
இம்மையை அறிவாளி
அறியும் பேரறிவாளன்
ஜீவந் ஈச 190
கர்த்துத்துவம் இன்றேல்
நாசமானதால் பயமும் மயக்கமும் அழிந்து
பிரம்மானந்தம் மட்டும் உண்டு.

சாதனையில் அனுபவமிக்கோர் அனைவரும்!
தலைவணங்கி நின்றனர். ஆனால் இன்று?
சில நாட்களாக, ஓர் வைத்திய ஒலியை!
ரத்தம்! உருக்கம்! உள்ளது மிம்புள்ள,
முமுட்சுக்கள்! அனைவரும் கேட்கின்றனர்
அவ்வொலியாவது?
ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையாகிய, ஸ்வய ஞானானுபவ நூலில்!
உபதேசபாடலில், கடைசி நூற்றி எட்டாவது
பாடலில், முதல் நான்கு வரிகளில் குறிப்பிடுகின்றனர்.
மாதவனே! இந்நூலைக் கேட்கத் தக்க,
மாசற்ற மாணாக்கன் அரியவன்தான்.
சாதகமாய் இந்நூலை உபதேசிக்கும்,
ஸத்குருவும் சாலவுமே அரியவன்தான்.
என வருகிறது.

(191)

சமுத்திரத்தின் இயற்கையின் தன்மை உப்பின் சுவை ஆகும். சூரி தீர்த்தக்களும்! உப்பின் சுவை போன்றவர்களாகும். அச்சுவையே மாயாவிலும் நீர்கர்த்தாக்கள்! என ஆனது என்றும். மன என்னைத் தாவி இவ

இதில், முதலில் இருவரிகளை, சொல்லும் போது. மாசற்ற மாணக்கன்! என்றவாக்கியத்தை சொல்லும் போது உண்மை! சுட்டிக் காட்டுகிறீர். இரண்டாவது, இருவரிகளை, சொல்லும் போது. அந்த! ஓர் வார்த்தையை அழுத்திச் சொல்லிக் கொண்டு, கம்பீரமாக, அந்த! ஸத்குருவும் சாவவுமே அறியவன்தான், என வருவதை, எல்லோரும் கவனிக்கிறோம். இதில் எங்கள் அறிவின் கேள்வியாவது:—

(1) ஸத்குருவாகிய உண்மை, ஓர் மாணவனை! ஏன்? மாணவன் தகுதி என்ன? ஸத்குருவின் அனுபவம் என்ன? அந்த

(2) அந்த ஸத்குரு! அறியவன் என்றால், இங்கு ஸத்குரு யார்? அவர் எப்படி இருப்பார்? காணும் நியதியா? உண்மையானியா?

தோற்றமும்! மன
192
இயக்கத்தால்
தோஷ குணங்களும்
உடையவையாயினும்.
சுவையின் நிலையில்
சமத்தொழும்! கர்த்தாக்களும்
ஜீவர்களும் ஒன்றே! தோற்றம்! இயக்கம்!
மாய்க்கும் மனம் எனஞானிகள்வாயிலாக அறிகிறோம்.

இந்த இரு கேள்விகளுக்கும், சுருக்கமாகவும்! விளக்கமாகவும்! விடையருளுங்கள் பாபா?

(1) முதல் கேள்வி:- ஸத்குருவாகிய உண்மை ஓர் மாணவனுக்கு, எப்படி ஏன்? ஓர் மாணவனின் தகுதி என்ன? ஓர் ஸத்குருவின் அனுபவம் என்ன?

பதில் :- ஓர் மாணவன்! சாமான்ய சீடன் என்றும். ஸத்சீடன் என்றும். இரண்டாக பிரிக்கலாம். சாமான்ய சீடன்! பக்கங்களுக்கும் அதிபதியாகும். ஸத்சீடன்! 16 வயதுகளாகிய, ஆத்ம வித்தையின் (ஜீவன் முக்தியின்) தகுதிபெற்றவனாகும். இம்மாணவன் உடலிலும் மனவும்! ஞானத்தில் அசாத்திய பொறுமையும்! உடையவனாக இருப்பான். அவன் தன் ஸத்குருவிடம் நிறைந்து! அணுவளவும் பிறழமாட்டான். ஆதலே மெய்யன்பர்கள்! அனைவரும் குருவாக! இருக்கவும்! ஏற்கவும்! ஆசைகொள்ள வேண்டாம் என உங்கள் அன்னையின், பாதம் பணிவுடன் வேண்டிக் கொள்கிறது. ஸ்ரீ உதவாக்கரை பக்தியம்.

பரமகுரு ஞானாசாரியார் ஸ்ரீ ஸ்ரீ

மாசற்ற மாணாக்கன்!

என்றால் :- பிரவர்த்தியை

முழுமையாகவிட்டு

நிவர்த்தியில் 193

முழுமையாக ஈடுபடுபவன்

என பொருள்படும்

மனதை நாசம் செய்யும்

நியமம் சாத்தா! நம்பிக்கையின்!

வைராக்கியம் உடையவனே! மாசற்ற மாணாக்கன் ஆவான்.

இங்குதான் நீங்கள் ஓர் மாணவ நியமம் தான் பண்பாகும்! நீங்கள் பெறமுடியும் அப்போது தான், பரகுரு கிடைப்பார்!

என்ற ஸ்ரீசத்குருவின்! பரகருணை

பிரவாகம்! இயல்பாக வந்து நிரம்பும் நிரம்பும்

ஜீவன் முக்தி தான்! உங்கள் வசதியமையன்று

குரு ஸ் தா ன ம்! உங்கள் வசதியமைப்பு.

ஸ்ரீ ஸத்குருஸ்தானம்! பெறுவது காவாக்கு பரமே ஆகும்.

அந்த ஸ்தானத்தை எவரும் யாசிக்க வேண்டாம்.

மாயா, மன, மோகத்தில்!

சிக்கிய இன்றைய ஜீவன்! குருஸ்தானத்திற்கே ஆசை

கொள்கிறான். இது கலிகோல மகிமையாகும்.

இந்நிலையில் உள்ள யாம்! எப்படி ஓர் குருவாக

பாவனை செய்ய முடியும்? ஆகவே இந்த

நிலையை மாணிக்கமாக

பரகருணைப் பிரவாகமே!
ஓர் ஸத்குரு! (194)
என்றால் அப்பிரவாகம்
பக்குவம் ஆகாத உள்ளமோ
மேடாகும்!
அம் மேட்டைப் பிரவாகம்
அடித்து கரைத்து பள்ளம் ஆக்குவது என அறிக
உள்ளத்தை பள்ளமாக்கிவிடுவது சிஷ்யனின் சாதனை.
அப்படி பள்ளமான உள்ளத்தை நிரப்புவது குரு
கருணை பிரவாகம்.

(2) இரண்டாவது கேள்வி:- அந்த ஸத்குரு
அரியவன் என்றால், இங்கு ஸத்குரு யார்?
அவர் எப்படி இருப்பார்? (காணும் நிலையா?
உணரும் நிலையா??)

பதில்:- ஜீவன்முக்தியை! அருளும் ஸத்குரு!
என்பவர், ஆதி ஸ்ரீமஹரிஷிமார்களாகவும்! அதாவது
ஆதி ஸ்ரீமஹான்களாகவும்! திரிகர்த்தாக்கள்!
நிலையுள்ள, ஸ்ரீபகவானாகவும்! வ ர வா ம்
ஸத்குருவாகவே
வ ரு கி ரா ர் க ள். தெய்வமான உண்மை
ஆகும்.
ஆஸ்?

இந்த ஏழையான, உதவாக்கரை பரதேசி
வைத்தியத்தின் ஸத்குரு! என்பவர்!
எப்படிப் பட்டவர் என்றால்??????????

ஸ்ரீமஹான்களும் 195

திரிகர்த்தாக்களும்

ஸத்குருவாய் வரமுடியும்

ஜீவன் முக்தியையும்

தர முடியும் என்பது ஸத்தியமே.

அறிவு பரகுரு & திட ஞானி!

என்பவர்கள் முழுமையாக பர அம்சம்

கொண்டவராம்.

எனது மகான்கள் சொல்ல கேள்வி.

இதைத்தான் பல கோடி ஜீவருக்குள் ஒருவன் என்றும், போகத்தில் ஒருவன் என்றும் சொன்னார்கள்.

திட ஞானி & பரகுரு வாகவும்

இருப்பதாலும் வேத ஸாஸ்திர வேதாந்தங்களும்

அன்னியமே தோன்றாத அகண்டாகார,

வே றியுதல் அடைந்தவனே முக்தனாவான்.

இந்த விதம் அகண்டபர ஞானமுற்றேன்.

இவ்வுலகில் எவ்விடத்தும் அரியவனாவான்.

அவனை சொல்வதென்று பல கோடானு

கோடி ஜீவர்களுக்குள்.

உரமான ஞானமுடையவன் அவன்

ஒ.....ரு.....வ.....ன்.....தானே

இ முந்தையவர்கள் திட்டம் போட்டு (196) செயல்படுவர் என அறி. பிந்தையவர் தோன்றிய இடத்தில், ஓர் திட்டம் வகுத்து செயல்படுவர். இவரிடம் யோகமாயா! உள் அடங்கி செயல்படுவதால் இவரால் முடியும் என ஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்வர்.

என்ற நிலையில், அ....வ....ன்! இருப்பதால்; (அவ்விருவரும் இடைமறித்தனர்.)

ஸ்ரீ குட்டிமா:- என்னபாபா! பெரிய பெரிய, வார்த்தையை எல்லாம் சொல்லி, எங்களை மயக்கப் பார்க்கிறீர்கள். இந்தக் கதை வேண்டாம் அவன்! தாங்கள் தானே?

வைத்தியம்:- அந்த திட ஞானி & பரகுரு, என்பவர் முவர் ஆகும். யாம் உ ர்சவர்! ஆகும். அவர் யாம் ஆக முடியாது.

அவர் இன்றி யாம் இல்லை. யாம் இன்றில் அவர் உண்டு. தூலமாக காணும் நிலை மனமாகும். சூட்சுமமாக உணரும் நிலை அறிவாகும். அதுவேநாம்! நாமே அது! என்று அறி! சூட்சுமமாக உணரும் நிலை பேரறிவாகும் நீங்கள் காணும் நிலையில், கண்டால் அம் மாற்றத்தால்

நாமரூபமாக (197)

இம்மை! கண்டால்; உங்கள் மனம் உங்களைத் திரையிட்டு மயக்குகிறது என உணர்க.

மாயாவின் திரை அவ்வம் மனதின் திரையாமே. அதுவே உம்மின் சுவையாகவும் அச்சுவையே நீங்களாகவும் உணர வேண்டுமே.

ஞானம்! அடைவீர்கள் இது உறுதி

ஆகவேதான், திட ஞானி & பரகுருவானவர் ஸத்குருவை

அந்த! ஸத்குருவும் சாலவுமே அரியவன்தானே.

என அம் வைத்தியம்! முறையிருக்கிறதென, உணருங்கள். அவ்விருவரும் இணைந்து வந்த வாக்கு :- அன்பும் அறிவும் ஒருவரானமையால், தாங்கள் ஏற்றாலும் ஏற்காவிட்டாலும், இதுவே வைத்தியம்.

(A) இப்பர தேவி வைத்தியமே எங்கள் ஸத்குரு.

(B) இந்த ஜடாதாரி ஆனந்தநிலையில் அறிவின் மையவாய ஸ்திர கர்மநிலையில் சர்வ்யாபாரண சிவசங்கானே!

(C) தலையில் மஞ்சள் டர்பன் சூரிய நிலையில், ஓர் மயில் பீலி அணிந்த கண்ணனே!

அதுவே எங்கள் அனைவரின் முடிவாமே என்றனர்.

மௌனம் கலைந்த ஸ்ருதி என அவன் உரைக்க வந்தவர் மறைந்தனர். நினைவு பெற்றதும் இருப்பது இன்றோ நடப்பது நவமே. த... பா.

(198)

ஸ்ரீமஹாத்மாக்களும்!
ஸ்ரீபகவானும்!
ஓர் ஸத்குருவாய்!
செயல்படும் போது போக
மாயா உடன் இருக்கும்.
பரகுரு & கிடநாணி! ஓர்
ஸத்குருவாய் செயல்படும் போது யோக
மாயா உள் இருந்து செயல்படும்.

சிறப்பு அம்ஸம்.

(A) அந்த நூல் கேட்கத்தக்க மாசற்றமாணாக்கன்!
அறியவனே.

(B) அந்த நூல் உபதேசிக்கும் ஸத்குருவும் சாலவுமே!
அறியவனே. (எல்லோராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது)

(A) குறிப்பாக சொல்வது வேதாந்த அத்வைத!
நூல் குறிப்பிடுகிறார். (ஒரு சிவமாகி ஏற்கப்படுகிறது)
உள் ஆழ்ந்த கருத்தாக உணர்த்துவது சிவாகமம்! என்ற ஒரு நூல் மட்டும் குறிப்பிடுகிறார்.
எப்படி என்றால்?

நாமரூப ஜகத் ஜடசொரூபம் அனைத்தும் மண்ணை பரமே

" ஜீவ 84 லட்சம் ஜீவ கோடிகளும் உன் உறவு சுற்றம் அனைத்தும் (") ".

" சிவ திரிகர்த்தாக்கள்! உட்பட அனைத்து தேவ தெய்வங்களும் (") ".

என்ற ஐயம் சந்தேகம்! கலக்கம்! பயமின்றி
அறுதியிட்டு கூறுவது, சிவமகாத்மியம் ஒன்றே.

இந்த சிவரகஸ்யத்தின்
சிறப்புயாதெனில் (99)
உன் நம்
பிக்கையின்
மேன்மை
உன் ஸத்குரு ஆவேன்
உன் சந்தேகமே ஜனன
தோஷ குணங்களும், வியாதி மரணமும்
பின்னலும் ஆகும் ...

நிரூபம் அறிந்து, வேதாந்த நூல்களிலும்,
கொஞ்சம் நீக்கு போக்கு நயை! தாஸுதண்டம்
அதாவது
உண்டு. இப்படியும் சாதனை செய்யலாம் என்று,
கலியுகத்தின், தளர்ச்சி உண்டு. ஆனால்
முடிந்தால் செய்! என்றும்,
இல்லையாயின் விடு! என்றும்,
ஆணித்தரமாக, கூறும் நூல், சிவரகஸ்யம் ஒன்றே.

ஆகவே?

(A) இதை ஏற்பவன் மாணவன் மிக மிக மிக கடினம்.

(B) ,, புகட்டுபவன் ஸத்குருவும் ,, ,,.

உங்கள் அனைவரையும் வடிகட்டி பார்த்து
பொறுக்கி
எடுத்த தன்மையால், நம்பிக்கை உள்ள
வர்களுக்கு, பயம் வேண்டாம். ...

கலியுகம் என்றால் இப்படித்தான் ௨00 இருக்க வேண்டும் என்ற விதி! நியதி! ஆகிவிட்ட தன்மையால், இனி இதை எவரும், மாற்றவும், மறுக்கவும், விலக்கவும்! முடியாது என உணர்க.

(1) ஒருவன் மாணவன்! மிக மிக கடினம். நாமரூபம் இல்லையானால், வாழ்க்கை இல்லை என்பதே, கலியுக நியாயம். அந்த நாமரூபமே மனதால், நான் எனது! என பாராட்ட வில்லையானால் வாழ முடியாது என்ற, அவனின் கலியுக நியாயம். இதை விட்டால், என்ன ஆகுமோ? என்ன ஆவேனோ பேர், புகழ், பதவி, பணம், இல்லாமல் எப்படி வாழ முடியும்! என்ற சந்தேக, கலக்க, பயத்தினால் அத்வைதத்தை! ஏற்க மாணவன் மிக கடினம்.

(2) குருவின் ஞானத்தை! விட முடியாத தன்மையாலும் பட்டம், பதவி, பணம், இவைகளை தொடர்ந்தே கூட்டத்தை! விட முடியாத தன்மையாலும். ஐயையோ! ஐயோ ஐயோ!! கூட்டத்தை விட்டால் நாளை உலகம் நம்மை, மதிக்காதே! மிதிக்குமே! என்ற மான [illegible] அவமானத்தாலும் பயப்படு! போகிறபடி நாம் சாதிக்க அல்ல. என்ற வாய் ஜாலத்தாலும் புகழும் ஸத்குருவும்! மிகமிக கடினம். என இதை இறைவு செய்கிறோம்.

அத்வைதம் முறையோடு

ஸ்ரீ பாபா.

அன்பின் குடில்
எல்லாம் நீ!
Abode of Love
You Are Everything!